

Svensk författningssamling

Lag

om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

SFS 2020:161

Publicerad
den 28 mars 2020

Utfärdad den 27 mars 2020

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 och 3–9 §§ lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall ska ha följande lydelse.

1 §² Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari–september 2020 med inbetalning av

1. avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som ska redovisas i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 19 § 1 skatteförfarandelagen, och

2. mervärdesskatt som ska redovisas i en sådan deklaration som avses i 26 kap. 5 § skatteförfarandelagen, och vars redovisningsperiod är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal enligt 26 kap. 10 och 11 §§ samma lag.

Anstånd enligt första stycket 1 respektive 2 får beviljas för högst tre redovisningsperioder vardera om redovisningsperioden är en kalendermånad. Anstånd enligt första stycket 2 får dock beviljas för högst en redovisningsperiod om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att anståndstiden upphör.

3 § Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Anståndsbeloppet ska då betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

4 § Den som har beviljats anstånd enligt 1 § ska betala kostnadsränta som enligt 65 kap. 7 § första stycket första meningen och tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid anstånd.

¹ Prop. 2019/20:132, bet. 2019/20:FiU53, rskr. 2019/20:194.

² Senaste lydelse 2010:87.

5 § Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,3 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljats till och med den månad då anståndsbeloppet ska betalas enligt 1 § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån.

Anståndsavgiften ska betalas senast den förfallodag som avses i 1 § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften betalas senast den förfallodag som avses i den bestämmelsen.

Anståndsavgiften ska vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som ränta enligt 65 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

6 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i skatteförfarandelagen (2011:1244).

7 § Bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om debitering av skatt samt om betalning av skatt som omfattas av anstånd gäller också när anstånd har beviljats med stöd av denna lag.

8 § Bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om bestämmande, debitering och betalning av skatt gäller för anståndsavgift enligt denna lag.

9 § Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Denna lag träder i kraft den 30 mars 2020.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Martina Löfstrand
(Finansdepartementet)